

A IV. Károly Kálvária megáldása

Szeptember 14-e, Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe a IV. Károly Kálvária történetének is jeles napja lett: ökumenikus istentisztelet keretében ekkor áldotta meg az újjáépült kálváriát egyházmegyénk főpásztora, Márfi Gyula érsek úr. A sokáig bizonytalan időjárás ellenére több százan eljöttek, hogy részesei lehessenek ennek a történelmi eseménynek. Tósoki Imre, Tihany község polgármestere köszöntőjében kifejtette, hogy a tihanyi kálvária sorsa az egész ország 20. századi történelmét is jelképezi. Megépítése az országnak a trianoni döntés utáni magára találását, lerombolása a kommunista diktatúra pusztítását, az újjáépítés nehézségei pedig az elmúlt húsz év ellentmondásos viszonyait tükrözik. A kálvária újjáépítése jelképe annak is, hogy minden romboló időszaknak vége szakad egyszer, és eljön az építkezés ideje. Habsburg György - édesapja, Habsburg Ottó elbeszélése alapján - idézte fel nagyapjának, IV. Károly királynak emlékét, aki politikusként és uralkodóként is ember, családapa tudott maradni. Márfi Gyula érsek úr az áldás szavai előtt a szenvedés megtisztító erejéről beszélt. Bölcskei Gusztáv református - és Szemerei János evangélikus püspök urak az újjáépítéshez kapcsolódó biblia gondolataikkal indítottak az Istennek való hálaadásra. A Boldog IV. Károly tiszteletére épített kápolnát Richárd atya áldotta meg. Elgondolkodtató a kálvária nyolc és fél évtizedes története. A Rott Nándor, veszprémi püspök által 1927-ben történt első alapkőletétele után éppen egy krisztusi kor, 33 év telt el az 1960. évi lerombolásig. Egy év híján ugyanennyi idő kellett, amíg a visszaállítás szándéka eljutott az alapkő letételéig. A lerombolás munkálataihoz néhány hét elegendő volt.... Arra – valljuk meg – magunk sem gondoltunk, hogy 21 évre lesz szükség az újjáépítés befejezéséhez. Legyen ez figyelmeztető jel mindannyiunk lelkében: merjünk, tudjunk mindig cselekedni, ha rombolással találkozunk! Amilyen heves tiltakozást váltott ki minden tihanyi hívóból és jóérzésű magyar emberből a kálvária lerombolása, ugyanolyan tevékeny részvételre sarkallta a nemes értékekért áldozni tudókat a visszaállítás híre: az elmúlt két évtizedben több mint 400 adakozó segítette az újjáépítést. A IV. Károly Kálvária Kuratórium nevében ezúton is köszönetet mondok mindazoknak, akik bármilyen módon hozzájárultak az újjáépítéshez.

Bakos Péter

Szemelvények a IV. Károly Kálvária alapításának és építésének történetéből a Zalai Közlöny nyomán 1928. augusztus 16., péntek

„A tihanyi félszigeten tegnap avatták fel ünnepélyes keretek közt a Pest-, Fejér- és Zala-megyék áldozatkészségéből épített Károly király kálvária stációit. A megáldást Rott Nándor veszprémi püspök végezte. A kormány képviselőjében Klebelsberg Kunó gróf vett részt az ünnepségen, melyen a királyi család több tagja is megjelent. A 3 stáció közül Zala-megyéjét Bódy Zoltán alispán adta át a tihanyi apátnak. Beszédet mondott Baranyay Jusztin egyetemi tanár, Ugron Gábor és az osztrák legitimisták jelen volt képviselői nevében Lichtenstein János herceg.”

1929. augusztus 16.

„Nagyboldogasszony ünnepén szentelte fel dr. Rott Nándor megyéspüspök a IV. Károly király kálvária új állomásait, melyeket Somogy, Tolna, Veszprém és Győr-Pozsony-Moson vármegyék közönségének áldozatkészsége emelt. A kormányt Klebelsberg miniszter képviselte.”

1931. augusztus 16.

„Vasárnap nagyarányú ünnepség volt IV. Károly király emlékezetére, aki 1921. október havában itt töltötte utolsó napjait Magyarországon. Az ünnepségen, amely szakadó esőben folyt le, jelen volt Serédi Jusztinián bíboros hercegprímás, gróf Klebelsberg vallás- és közoktatásügyi miniszter a kormány képviselőjében, József főherceg, József Ferenc főherceg, Augusztia; Magdalena és Anna főhercegnők, számos előkelőség és Tihany lakossága. Az ünneplő közönség a teljes ornátusban levő hercegprímás vezetésével fölment a kálváriára. Emlékfát ültettek el a névtelen hősök emlékezetére és leleplezték az elhunyt uralkodó domborművű képét. Ripka Ferenc Budapest főpolgármestere átnyújtotta a főváros adományát: egy Krisztus a keresztfán csoportot. Gróf Széchenyi Emil koronaőr, az országos emlékbizottság elnöke köszönetet mondott a mű alkotójának, minden munkásának és az adományozó fővárosnak.”

Neki is adjál!

Szentáldozáshoz sorakoztunk a 10 órás szentmisén. Mi, kórustagok a kisgyermekes családokkal a szentély oldalajtajánál várakoztunk. A sok apróság látványa most is felvidította szívünket. Látszott, hogy kik a félenkebbek és kik a bátrabbak.

Egy angyalarcú fiúcska édesapja karján figyelte a történéseket, kezében kedvenc maciját szorongatta. Az édesapa magához vette a Szentostyát, a kicsi keresztet kapott a homlokára. S ekkor odanyújtotta a macit András testvér elé: „Neki is adjál!”

Derű és melegség töltötte el a lelkünket. Ami pedig a jövőt illeti, biztatónak tűnik.

Boksay Györgyné Éva néni

Ezenkívül, amiben tehetséges talpraesett...valósítsa meg önmagát!

Vajon mi mit várunk el a gyerekeinktől? Összeállíthatnánk a saját sorrendünket: legyen hívő, imádságos, boldog, sportos, vidám...? Pár évtizeddel ezelőtt az volt a feladat, hogy egy-egy kínálkozó, jó lehetőséget minél előbb megragadjon az ember. Ma pedig mintha az lenne a bölcs és okos ember, aki egy lehetőségre azt tudja mondani: nem! Ahogy a gyermekeink nőnek, egyre inkább belelátunk lehetőségeinkbe, és döntéseinkbe. Mintát vesznek tőlünk. Hogyan rendezzük be életünket, az évünket, egy-egy hetünket. Mit helyezünk előtérbe? Év elején iskolás gyerekeinknek próbálunk segíteni abban, hogy mit válasszanak, mi az, ami leginkább az ő egyéniségüknek, igényüknek megfelel. Igyekszünk minél okosabban elrendezni az életüket, hogy később felnőtt korukban is megállják a helyüket ebben a világban. Vajon az nem tartozik-e ezek közé, hogy megtanítsuk a lehetőségekre nemet mondani? Megtanítjuk arra, hogy azt a lehetőséget nem kell elfogadni, ami már a lelkünk nyugalalmát veszélyezteti. Nem érdemes annyira tele pakolni a naptárunkat, hogy a pihenésre, olvasásra, emberi kapcsolatokra, imádságra, csöndre ne legyen időnk. Ez talán tényleg igazi háború. Ellentmondani mindannak, amit most a világ nagy hangon diktál. Bátorság, és biztonság azokban a dolgokban, amikben hiszünk. Tudom, sokszor hallottuk már, hogy Mária milyen minta számunkra abban, hogy Isten akaratára

igent tudjunk mondani. Hitem szerint Máriának is meg volt rá a lehetősége hogy igent, vagy nemet mondjon, és nem csak akkor, amikor az angyal megjelent neki. Szeretek néha Máriára és Józsefre úgy gondolni, mint igazi családapára és családayára, akik döntések előtt állnak, akik igyekeznek gyermeküknek mindent megadni, hogy később megállja helyét a világban.

Igazi segítségek lehetnek ők számunkra is, amikor mindennapjainkban, a lehetőségek háborújában igyekszünk Isten felé venni az utunkat! Cs. T. Hanna

/John Steinbeck: Édentől keletre/

John Steinbeck regényei nagyon fontos olvasmányai voltak a kamaszkoromnak. Nyilván ez az időszak az ember életében, amikor leginkább elgondolkodik a szabadakarat, bűn, lehetőségek fogalmán. De mintha ez a téma örökzöld lenne? Újra és újra választanom, döntenem kell, millió lehetőség kínálja magát nap, mint nap. Nem tudom, kinek hogyan kezdődött ez a tanév, nekem és a gyerekeimnek arról szólt, hogy a rengeteg különóra, szakkör, tanfolyam közül kiválasszuk a legmegfelelőbbet. Megpróbáltuk elrendezni a hetünket, összeollózni mindenki vágyát és a lehetőségeket. Lelkiatyám egyszer azt mondta nekem, most a lehetőségek háborúja dúl. Mindig akad egy még kedvezőbb, még jobb lehetőség, amit ha ésszel végiggondolunk: kihagyhatatlan. De vajon tényleg olyan jó? Vajon mi a cél? Mit közvetítek a gyerekeim felé? Mi a legfontosabb? Mi az, aminek mindenképp bele kell férnie a napba, a hétbe, ebbe az évbe? Ha a médiát hallgatom ma már alapkövetelmény, hogy minden gyerek tanuljon egy nyelvet, és egy hangszer. Minden nap sportoljon valamit, és persze feleljen meg az iskola követelményeinek. (Ami egyre több!) járjon versenyekre, legyen tájékozott,

Tájékoztatjuk kedves olvasóinkat az egyházközségi hozzájárulás mértékéről és befizetésének többféle módjáról.

A 2013. évre szóló egyházközségi adó mértéke keresőnként 3.500 - forint. Természetesen mindenki anyagi lehetőségeit figyelembe véve fizethet, ez az összeg tájékoztató jellegű. Keresőnek számít minden havi juttatásban részesülő személy, munkabérből, nyugdíjból élő állampolgár. Nem számít keresőnek az iskolai tanulmányait végző diák. A hozzájárulás befizethető a plébánián igényelhető postai csekken, banki átutalással a **11748069-20057808 számlaszámon**, illetve az egyházközségi adót szedő személyeknek! Kérjük segítsék, könnyítsék a hozzájárulást gyűjtő emberek áldozatos munkáját.

Lovagok a kálvárián

„Az Első András Király Lovagrendet 2004. augusztus 28-án alapította Tihanyban 11 alapító tag. A tagok között vannak lovagok, apródok, úrhölgyek és a Lovagrend céljait támogató civilek is.” - olvashatjuk a lovagrend bemutatkozó honlapján (www.andraskiraly.hu). Tihanyi kötődésük miatt gyakran üdvözölhetjük őket templomunkban, rendezvényeinken. Legutóbb a felújított IV. Károly Kálvária felszentelésén találkozhattunk velük, nagy ágyúdörgés közepette. Szeretnénk őket jobban bemutatni a szintén I. András nevét viselő egyházközségi lapunk olvasóinak. A lovagrend komolyan veszi és ápolja I. András király korának hagyományait. Ezért ezt tiszteletben tartva próbáltam a kornak megfelelően kérdezni és e nyelvezetben kapjuk a válaszokat is.

Nemes jó Ugocsay-Péterfalvy Bencze Tamás nagymester uram! Bátorkodom levelemmel zavarni nemességedet, hogy ezen néhány kérdésre választ adni méltóztassál, szerény

sekrestyés voltomnak és a névadó királyunk által alapított egyházunk híveinek.

-Mely nemes gondolat vezérelt benneteket, hogy I. András király legyen névadótok?

Adassék ezen írás nobilis de genere Csizmazia nembéli Zsolt uramnak tulajdon kezéhez!

Lovagrendünk azért választotta I. András királyunkat névadójának, mert szerintünk egy méltatlanul feledésbe hagyott Árpád házi uralkodónkról illene többet tudnia kies kis országunk népének.

-Mi célból lett e nemes lovagrend?

Ezért céljaink egyike András királyunk kultuszának felélesztése és ápolása, valamint a XI. századi hadviselés megjelenítése mindazon fegyverekkel, amit eleink használtak.

-Egyszerű halandó hogyan állhatik be a dicső lovagrend soraiba?

A lovagrendnek tagja lehet mindazon férfinép és leány- asszony, aki 12. életévét betöltötte, regulánkat ismeri és elfogadja, korra és nemre való tekintet nélkül egy éves próba idejét letölti és a választott fegyver nemből megfelelően vizsgálják.

-Mennyi elfoglaltsággal jár a lovagi élet?

A vitézlő nép Szent György napjától Szent Mihály napjáig van fegyverben, ezen időben vállalunk bemutatókat és rendhagyó történelem órákat hazánk területén.

-Mily tisztségeket viselnek a nemes lovagok és mely tennivalóval bírnak a szépséges úrhölgyek?

A lovagrendet háromtagú vezetőség képviseli, nagymester, hadúr, tárnokmester, de az nemes hölgyek sem szorulnak háttérbe, ők az íjászatban és a kardforgatásban is helyt állnak, szépségükkel emelik társaságunk megjelenését a rendezvényeken.

-Mikor és hol találkozhatunk legközelebb az úrhölgyekkel és vitézurakkal?

A téli időszak fegyvergyakorlatokkal telik és a következő évre való felkészüléssel az új esztendőt a Szent György napi lovagfűrdetéssel kezdjük Tihanyban nemes pártfogónk lovag Dr. Korzenszky Richárd OSB perjel urunk jóváhagyásával.

Baráti üdvözlettel Tamás.

Kelt az ige megtestesülése utáni 2013. esztendőben mindszent hava 17. napján szent királyaink koronázó és temetkező városában, Székesfehérvárott.

Hová tűntek a tihanyi ministránsok?

Kérdezik tőlem többször is szentmisék után, a nagy ministráns létszámhoz szokott tihanyi hívek. Lehetne hivatkozni járványra, osztály, vagy családi kirándulásra, de sajnos a válasz ennél sokkal egyszerűbb. Nem csak a ministráns kevés, hanem a tihanyi gyerek is. A gyakori kérdésekre egy kis számolgatással próbálok megfelelő választ adni. Az adatok minden esetben a tihanyi egyházközséghez tartozó, Tihanyban élő hittanosok létszámát jelzik III. – VIII. osztályig kivetítve.

Tíz évvel ezelőtt, azaz a 2003-2004-es tanévben az általános iskolában 68 tihanyi hittanos volt. Ebből többször-kevesebbszer részt vett a ministrálásban 39 gyermek. A rendszeresen ministrálók (akikre mindig lehetett számítani) létszáma ebben az évben 24 fő volt.

Öt évvel később, azaz a 2008-2009-es tanévben már lényegesen rosszabbak ezek a számok: hittanos: 38; többször-kevesebbszer ministrált: 22; rendszeresen ministrált: 15 gyermek. Hozzáteszem, ekkor még jártak, járhattak általános iskolából kimaradt fiatalok (fiúk és lányok egyaránt) ministrálni. Ezért nem volt szembetűnő a gyermekek fogyása.

Most pedig nézzük, hol tartunk most, a 2013-2014-es tanévben. A tihanyi hittanosok létszáma: 31 diák! Ebből többször-kevesebbszer feltűnik az oltárnál: 17 gyermek. Rendszeresen ministrál: 12 oltárszolga. Ha ezt a számot elosztjuk nyáron a négy, télen a három hétvégi szentmise számával, akkor nem csoda, hogy gyakran nem jut 10 gyermek a nagymisére. Mint látható, az arányok nem változtak, csupán az egyházközség gyermekei fogynak vérszesen és sajnos sok javulásra nem is számíthatunk.

Ezért kérjük a kedves szülőket, biztassák gyermekeiket az oltárszolgálatra. Hogy miért? Mert aktívan részt tudnak venni a szentmisén, gyarapszik a liturgiával kapcsolatos hittanos tudásuk és sok színes programon, kiránduláson vehetnek részt. De programot is csak akkor érdemes készíteni, ha van kinek!

A gazdag ember bánata

Néhány évvel ezelőtt beszélgettem egy igazán gazdag emberrel, aki a következőt mesélte nekem, ami alapjaiban megváltoztatta a gondolkodásomat:

Fáradtan tértem haza a munkahelyemről, és lerokadtam a fotelbe. Hétéves kisfiam odajött hozzám, és megkérdezte: - Mondd Apa, neked mennyi az órabéred? Haragra gerjedtem: - Miért kérde?! Csak nem valami hülye játékot akarsz megvetetni velem? Azonnal mars a szobádba! Kisfiam szemébe könnyek jelentek meg, de illedelmesen felment a szobájába. Ahogy ültem a fotelben, még forrongtak bennem a nap eseményei, ahogy a főnököm megint újraírta velem a prezentációm, ahogy a kollégám 3 nappal a projekt vége előtt elment betegállományba... Aztán eszembe jutott a gyerek. "Talán nem kellett volna így bánnom vele... Lehet, hogy csak egy ártatlan kérdés volt, és én értettem félre, azért mert úgy

érezem, a környezetemben már mindenki rajtam élőködik." – gondoltam magamban, és elindultam felfelé a lépcsőn. Benyitottam a fiam szobájába, ahol ő a földön kuporogva játszott magában. A fiú felnézett és újra megkérdezte: - Apa, neked mennyi az órabéred? – 2.000.- Ft, fiam. És tudnál nekem adni 1.000.- Ft-ot? Gyanakvó tekintettel néztem rá, és azon töprengtem: "Remélem, nem valami játékot akar venni belőle magának, ezért megkérdeztem tőle: - Mire kellene neked az én ezer forintom? - Mindjárt megmutatom! - mondta a gyermek sejtelmes mosollyal az arcán. Elővettem a pénzt, mire ő takarója alól kivette megspórolt pénzét. Közösen összeszámoltuk az aprót, éppen 1.000 forintra jött ki. Ő hozzátette a most kapott pénzt és boldogan felém nyújtotta: - Apa! Most, hogy kifizetem neked, tudsz velem is tölteni egy órát, hogy együtt játszunk? Most, hogy meggazdagodtam, már bármit megtehetek, amit csak akarok. Illetve egy dolgot mégsem: A 22 éves fiamat már nem tudom visszaültetni a hintába, hogy játszassak vele.

Forrás: www.laudetur.hu

Őszi szilva

Édesanyám elbeszéléséből tudom, hogy ősszel, amikor szilvalekvárt főzött, először az ajtó előtt mosta, válogatta a szilvát. Közben fél szemmel az unokáit őrizte, akik az udvaron játszottak. Ebédidő volt, és a gyerekeknek be kellett menni ebédelni. Addigra jóllaktak szilvával, már csak egy utolsó szemet kaptak, és futás haza.... de félúton a szilva elfogyott. Megállt, gondolkodott erősen a kis hároméves, és döntött. Visszafutott még egy szilváért, és usgyi... de megint csak félútig jutott. Harmadszorra is visszazaladt és az utolsó adag már kitartott hazáig. Hogy mi lett volna, ha messzebb lakunk? Én nem tudom.

Szilvás pite:

40 dkg liszt, 15 dkg porcukor, 25 dkg vaj, vagy margarin, 2 evőkanál tejföl, 2 tojás sárgája, 1 db sütőpor. a hozzávalókat összegyűrjük, kétfelé vesszük, az egyiket kinyújtjuk, és kibéleljük vele a tepsit. Töltelék: 1 kg szilvát ízlés szerint cukorral, fahéjjal megpárolunk, és 4 dl víz és 7 dkg vaníliás pudinpor keverékével a szilvát készre főzzük. Elsimítjuk a tésztán, rátesszük a másik lapot, megszurkáljuk, és 150 fokon hőlégkeverés mellett 40 perc alatt megsütjük.

Bozóky Ágota

Ministránsok vasparipán

Kissé rendhagyó módon, de idén is megrendezésre került a már hagyományosnak mondható nyári ministráns tábor. Miért is volt ez az idei más, mint az eddigiek? Mert a kényelmes apátsági tetőtér helyett ezen a nyáron kerékpárra pattantunk, hogy megismerkedhessünk azokkal a templomokkal, falvakkal, filiákkal, ahol a tihanyi bencés atyák mutatják be hétről-hétre a szentmiseáldozatot. De táborunk kiválasztása már a kényelem jegyében történt, hiszen az aszófői plébánia épületében rendezkedtünk be. Ennek köszönhető, hogy nem kellett nap mint nap hazatekernünk a hosszú szerkű emelkedőn. A táborban együtt süttünk-főztünk, játszottunk, esténként a szúnyogokkal harcolva filmet néztünk. Az öt nap alatt megismerkedhettünk Balatonszőlős,

Balatonudvari, Örvényes és Aszófő templomaival, és kis hajókirándulás után betértünk a balatonfüredi Kerektemplomba is. A templomlátogatások és szentmisék mellett mindig jutott idő a kikapcsolódásra is: Délutánonként a Balaton - szinte már meleg - vizében próbáltuk hűsíteni fáradt izmainkat. Balatonudvariban a tulajdonos kedvességének köszönhetően kipróbálhattuk golftudásunkat. Örvényesen a vízimalmot mutatták be nekünk nagy lelkesedéssel és érdekes történetekkel. A tábor zárónapján – ugyan már nem kerékpárral - Győrbe látogattunk, megismerkedtünk a várossal és egyházi nevezetességeivel. A délután itt is a kikapcsolódásé volt a győri élményfürdőben.

Hálásan köszönjük a bennünket fogadó Jeromos, Adalbert és Félix atya segítségét. Külön köszönjük a Liphay családnak a délutáni finomságokat és a balatonudvari Balaton Golf vezetőjének, Sarlós Péter Miklósnak a golfozási lehetőséget.

✠	Keresztelések:	
	2013. aug. 10.	János Zlinszky András és Rochlitz Veronika gyermeke
✠	Házasságkötés:	
	2013. aug. 24.	Dobos Attila és Szente Viktória
	2013. szept. 7.	Ágh Péter és Tóth Ágota
	2013. szept. 7.	Péntek Gábor és Torma Ágnes (Sárváron)
✠	Halottaink:	
	2013. július 21.	Völgyesi Irma Kiss Lajos özvegye élt: 80 évet

Programok II. félév**"Kézfogás"**

November 9. 10.00
Jelenits István Sch.P

Hal- és bor áldás

November 16.

Oblátus beöltözés

November 16. 17.00

Szent Ányos ünnepe

November 17. 10.00

Adventi lelki nap

December 14. 10.00

Adventi áhitat

December 15. 16.00

Tetőtéri esték

Október 25. 17.00

Sándor György
humoralista előadása

November 22. 17.00

Érszegi Márk Aurél
vaticán szakértő:
„Mi a Vatikán?”

December 13. 17.00

Korzenszky Richárd OSB:
„Tiszteljétek az embert”

A Tihanyi

Római

Katolikus

Egyházközség

időszaki lapja

A kiadásért felelős:

Dr. Korzenszky

Richárd

Szerkesztik:

Bozóky Ágota

Csizmázia Zsolt

Cs. Török Hanna

Tihanyi Bencés
Apátság

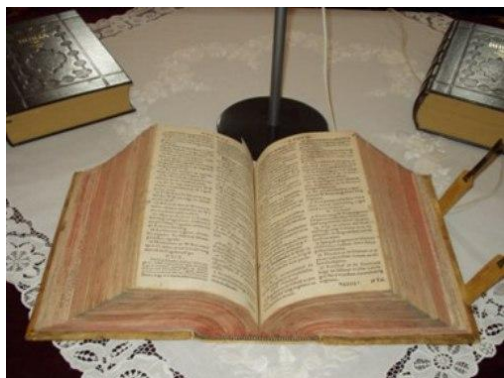
„Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet...”

(Példabeszédek, 4:23.)

Kedves Testvérek, Tisztelt Olvasók!

Minden Bibliaolvasó ember jól tudja, hogy az a korabeli bölcseleti írás, amit Példabeszédek könyvének hívnak, sok emberi kérdésre és szituációra ad tényleges megoldást. Mindig refrénszerűen ismétlődik benne a lényeg, így, ha akarnánk, se tudnánk megkerülni az építő üzeneteket. Kétsoros tömör mondásokról van itt szó, amelyekben az egyik sor mondanivalója mindig kiegészíti és továbbfejleszti a másikat, így adva szép ritmust ennek a 2500

éves írásnak. A könyv rávilágít az emberi beszéd, és a kimondott szavak viszonyára – azt mondja, hogy lehet higgadt és okos a beszédünk, de lehet bántó, sőt szívet összetörő is. Úgy beszél az emberi szívről, mint amelyik mindenkor tudásra törekszik, és igazából mindig „az Úr előtt” van. Akkor is, ha azt az ember, az adott pillanatban nem is gondolja úgy. A szív, az élet kiindulásának a helye, ezért kell rá nagyon vigyáznunk: „Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet!” –olvassuk a felszólítást. Ez a mondat biológiai értelemben is igaz: bizonyos kutatások szerint azért jobbkezes az emberek többsége, mert ősidőktől fogva ezzel a kezünkkel védjük az egyébként bal oldalt lévő szívünket. Állítólag a legtöbb ember éjszaka akaratlanul, jobb kezét a szíve tájékán tartva alszik, hogy vigyázzon az ott dobogó életközponttra. Itt persze ennél sokkal többről van szó! Itt a szív, mint lelki valóság áll előttünk, olyan „hely” ez, ahonnan erkölcsi értelemben indul ki az élet. Mit jelent tehát őrizni a szívet? Először is azt, hogy

mindig tisztán kell tartanunk! Az emberi szívben, nem a műanyag zacskók és az összetaposott fémdobozok jelentik az elszennyeződést, hanem a negatív, és téves gondolatok, valamint érzések. Ilyen pl. az unalom, ami mindig rossz útra visz, ilyen az egyhelyben toporgás, a gyógyulni nem akarás, a régi sebek újboli felszaggatása és módszeres életben tartása. Nyilván vastagon ide tartoznak a kívánságok is, amelyek ha megfogannak bennünk, bűnt szülnek, a bűn pedig

teljességre jutva halált nemz. A szívünket igazán megvédeni tehát azt jelenti, hogy egyre érzékenyebbé és egyre fogékonyabbá válunk arra, amit az Isten mond. Ő adja meg ugyanis igéjében a lehúzó, örvénylő erőkkkel szembeni meg/tartást. Ige

nélkül az ember egyszerűen nem tudja megóvni testének – lelkének centrumát. Erőt vesznek rajta az elbizakodottság, vagy éppen az önértékelési bajok. Ige nélkül az ember védtelen a kényszeres gondolatok ellen is, nem ő uralkodik a gondolatain, hanem azok uralkodnak rajta. A szívünk megóvása nem kevesebbet jelent, mint Isten szavára nyitva tartani azt, az év minden napján. Ha befogadjuk az Ő szavát, akkor az, a „Lélek kardjává” válik bennünk. Hadakozik helyettünk, és irányít minket a különböző összecsapások idején. Ad belénk valami újat, amit úgy hívunk, hogy az Isten megtartó ereje. Kívánom, hogy ez az erő segítsen és vezessen bennünket földi vándorlásunk idején!

Áldást és békességet kíván: Császár Attila református lelkész

ISTENTISZTELETEK RENDJE:

Október 20-án, 14 órakor

Október 31-én, Reformáció emléknapján, 10 órakor!

November 10-én, 14 órakor

Újbori Istentisztelet Úrvacsoraosztással